

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0554 van 4 februari 2016
in de zaak 1112/0398/A/5/0360

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gwijde VERMEIRE
kantoor houdende te 9000 Gent, Voskenslaan 301

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

Tussenkomen

partij:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carina VAN CAUTER
kantoor houdende te 9552 Herzele, Pastorijstraat 30
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 20 januari 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 1 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] van 18 juli 2011 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] van 18 juli 2011 tot het verlenen van de verkavelingsvergunning aan de tussenkomen partij haar rechtskracht herneemt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 juli 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld en de zaak in beraad werd genomen.

Bij beschikking van 27 november 2015 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep vervolgens toegewezen aan de vijfde kamer.

Bij tussenarrest van 30 november 2015 heeft de voorzitter van de vijfde kamer beslist om de debatten te heropenen teneinde de behandeling van het beroep ab initio te hernemen.

De partijen zijn opgeroepen om opnieuw te verschijnen op de openbare terechtzitting van 21 januari 2016, onverminderd de mogelijkheid om schriftelijk te verschijnen.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip ROGGE die loco advocaat Carina VAN CAUTER verschijnt voor de tussenkomenende partij is gehoord.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII VCRO betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

■■■■ verzoekt met een aangetekende brief van 8 maart 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 28 maart 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomenst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomenst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

V. ■■■■

Op 10 maart 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de ■■■■ in naam van de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van ■■■■

een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor een “verkaveling voor openluchtrecreatieve verblijven: 77 loten”.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in gebied voor dag- en verblijfsrecreatie.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 maart 2011 tot en met 19 april 2011, wordt één bezwaarschrift en een petitie ondertekend met 90 handtekeningen ingediend.

Het departement Veiligheid, Mobiliteit-Verkeer en Duurzaamheid van de stad Geraardsbergen brengt op 15 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Aquafin brengt op 16 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Rioact brengt op 11 april en 31 mei 2011 een voorwaardelijk advies uit.

De brandweer van de stad ■■■■■ brengt op 12 april 2011 een voorwaardelijk advies uit.

Ruimte en Erfgoed brengt op 15 april een voorwaardelijk advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 12 mei 2011 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 6 juni 2011 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■■■ verleent op 6 juni 2011 een gunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 6 juli 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad ■■■■■ verleent op 18 juli 2011 een verkavelingsvergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het College van Burgemeester en Schepenen motiveert zijn standpunt als volgt:

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Het terrein is gelegen nabij de dorpskern van de deelgemeente ■■■■■ en sluit morfologisch aan bij het oostelijk gelegen gehucht ■■■■■. Het terrein zelf is licht hellend en wordt doorkruist door de ■■■■■. De aanvraag beoogt dit terrein te verkavelen in 77 loten voor recreatieve verblijven, waarvan 35 vrijstaand en 42 aan elkaar gekoppeld (halfopen). De omgeving wordt er gekenmerkt door residentiële bebouwingen op vrij ruime percelen.

Voor dit terrein werd op 18/2/1980 een verkavelingsvergunning afgeleverd voor 70 loten voor weekendverblijven doch deze vergunning is ondertussen reeds vervallen. Op

24/10/2006 werd een positief stedenbouwkundig attest afgeleverd voor het bouwen van woningen voor verblijfsrecreatie.

Op 11/9/2009 werd een nieuwe aanvraag ingediend voor het verkavelen van dit terrein in 85 loten voor openluchtrecreatieve verblijven. Deze aanvraag werd geweigerd. Er werd tegen deze beslissing in beroep gegaan doch dit beroep werd door de Deputatie niet ingewilligd.

Dit dossier werd eveneens besproken op het driepartijenoverleg van 16/12/2010. Er werd toen een principieel gunstig advies verleend mits enkele stedenbouwkundige voorschriften zouden worden gewijzigd.

Beoordeling van de wettelijke bepalingen en de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is conform met de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake openluchtrecreatieve verblijven en de inrichting van gebieden voor dergelijke verblijven.

Het verkavelingsconcept houdt voldoende rekening met de terreineigenschappen en de typologie van de omliggende bebouwing. Er worden voldoende brede bouwvrije zijdelingse stroken voorzien. Er worden voldoende parkeermogelijkheden voorzien en de gehele verkaveling omvat een groot aantal groenzones.

De stedenbouwkundige voorschriften laten toe weekendverblijven op te richten die naar materiaalgebruik, schaal en vormgeving zullen inpassen in de bestaande omgeving.

Bijgevolg kan een gunstig advies verleend worden.

(...)

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 18/07/2011 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af (...)

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 31 augustus 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 23 november 2011 om dit beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

A. Ontvankelijkheid van het beroep

In een bijkomende nota werpt de vergunninghouder op dat het beroep van appellant onontvankelijk zou zijn wegens een gebrek aan belang.

Vaststaande rechtspraak van de Raad van State aanvaard dat een milieuvereniging een voldoende concreet belang kan hebben voor het instellen van een beroep. Meer specifiek voor huidige appellant oordeelde de Raad van State reeds meermaals dat haar statutair doel voldoende specifiek is en onderscheiden is van het algemeen belang.

Vanzelfsprekend dient appellant wel aan te tonen dat de bestreden beslissing op zich haar collectief belang kan schenden. In casu is aan deze vereiste voldaan. Appellant stelt dat het onderhavige gebied een nat en moerassig gebied is. Door de specifieke plaatsgesteldheid kent het gebied een grote natuurwaarde. Deze dreigt verloren te gaan

door het ontwikkelen van het gebied, met name door het verdwijnen van het natte karakter van de gronden en de inname van biotoop van verschillende diersoorten.

De mogelijke aantasting raakt haar statutair doel, aangezien het zuiver lokale overstegen wordt door de omvang van het project en het feit dat geen vergelijkbaar gebied in de omgeving kan worden gevonden. Het opgeworpen nadeel is voldoende concreet en aannemelijk, gelet opnieuw op de vaststelling dat bij het verdwijnen van dit gebied, geen gelijkaardig gebied in de omgeving kan gevonden worden. De verdwijning van de natuurwaarden lijkt aannemelijk aangezien deze volgen uit het natte karakter van de gronden, hetgeen ontegensprekelijk zou worden weggenomen bij het uitvoeren van de bestreden beslissing.

Appellant doet blijken van een belang door het aantonen van een mogelijk nadeel.

B. Milieueffectenrapportageplicht (hierna MER-plicht)

Artikel 4.3.1. van het Decreet Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid (DABM) van 5 april 1995 bepaalt:

“Voorgenomen projecten worden, alvorens een vergunning kan worden aangevraagd voor de vergunningsplichtige activiteit die het voorwerp uitmaakt van het project, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.”

Welke projecten onder deze MER-plicht vallen wordt bepaald in het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage.

Punt 12 a) van bijlage II bij dit besluit stelt dat MER-plichtig zijn:

“a) Vakantiedorpen, hotelcomplexen buiten stedelijke zones, permanente kampeer- en caravanterreinen, themaparken, skihellingen, skiliften en kabelspoorwegen, met bijhorende voorzieningen,

- met een terreinoppervlakte van 5 ha of meer, of

- met een verkeersgenererende werking van pieken van 1000 of meer personenauto-equivalenten per tijdsblok van 2 uur.”

In casu moet worden vastgesteld dat de aangevraagde verkaveling een oppervlakte heeft van 4,8ha. Om geen enkele aanwijsbare (ruimtelijke) reden wordt echter aan de oostelijke zijde van de verkaveling, palend aan de [REDACTED], een perceel met een oppervlakte van ongeveer 760m² uit de verkaveling gesloten. Aangezien er geen ruimtelijke reden is om dit perceel uit te sluiten –de uitsluiting verhindert eerder een goede ordening van dit perceel- dient te worden besloten dat het perceel werd uitgesloten met als enkele beweegredenen onder de drempelwaarde van 5ha te vallen en zodoende ogenschijnlijk niet MER-plichtig te zijn.

Om deze reden alleen al dient te worden geoordeeld dat de aanvraag MER-plichtig is, want betrekking hebbende op een vakantiedorp van meer dan 5ha.(...)

In casu dient te worden vastgesteld dat niet alleen de omvang van het project van dien aard is dat een MER zich opdringt, maar dat ook de specifieke inplanting van het project, op een locatie waar zich vragen stellen naar afwatering en natuurwaarden, evenals de onomkeerbaarheid van het eventueel nadelige effect op de waterhuishouding en natuurwaarden een voorafgaand MER noodzakelijk lijkt.

De goede ruimtelijke ordening

Gelet op de hierboven vastgestelde onoverkomelijke legaliteitsbelemmeringen, kan de aanvraag sowieso niet vergund worden, en dient geen opportuniteitsbeoordeling te worden gemaakt.

Conclusie

*Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.
De verkavelingsvergunning dient te worden geweigerd.
...*

Na de hoorzitting van 25 oktober 2011 beslist de verwerende partij op 1 december 2011 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

*“ ...
Gelet op de vaste rechtspraak van de Raad van State in zake het [REDACTED] (zie o.m. R.v.St., [REDACTED], nr. 207.592, 23 september 2010) moet worden vastgesteld dat appellant niet over de vereiste hoedanigheid beschikt om in zake ontvankelijk beroep in te stellen aangezien de aanvraag een verkavelingsproject betreft waarvan de impact op fauna en flora, en op natuurwaarden hoe dan ook het plaatselijke niet overstijgt, en geen impact kan hebben op de volledige of een substantieel gedeelte van de Vlaamse Ardennen;
dat [REDACTED] blijkens zijn statuten immers een werkgebied heeft dat zich over heel de Vlaamse Ardennen uitstrekt;
dat volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State (R.v.St., [REDACTED], nr. 207.592, 23 september 2010; R.v.St., [REDACTED], nr. 211.533, 24 februari 2011) [REDACTED] slechts ontvankelijk beroep instelt wanneer het aantoont dat :
- de kwestieuze vergunning een impact heeft die het puur plaatselijke overstijgt en;
- die vergunning een impact heeft op het hele of een substantieel deel van haar territoriaal werkingsveld, d.i. de Vlaamse Ardennen.
dat het terrein van aanvraag immers slechts een verkavelingsproject betreft;
Dat de aanvraag gelet op het plaatselijk karakter ervan, onmogelijk een impact kan hebben op de hele Vlaamse Ardennen of zelfs maar een substantieel deel ervan, dit op vlak van natuurwaarden of fauna en flora;
dat de ruigten langs de waterloop door het project van aanvraag buitendien behouden blijven, en buitendien slechts zwak ontwikkeld zijn op het terrein van aanvraag;
dat het beroepschrift de aanwezigheid van andere fauna en flora niet aantoont; dat ook hier niet kan worden bijgetreden dat de aanvraag gelet op de beperkte draagwijdte een impact zou kunnen hebben op de fauna en flora van de hele Vlaamse Ardennen of zelfs maar een substantieel deel ervan; Dat de door appellant beweerde fauna en flora, ook elders in de Vlaamse Ardennen aanwezig is; dat de aanvraag dan ook onmogelijk een impact kan hebben die het plaatselijke overstijgt;
dat bijgevolg dient besloten dat het beroep onontvankelijk is ingesteld.
...”*

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Het bestreden besluit werd aan de verzoekende partijen betekend bij aangetekende brief van 8 december 2011. Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 20 januari 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring niet, maar vraagt om het beroep als ongegrond te verwerpen.

2.

De tussenkomenende partij werpt wel een exceptie van onontvankelijkheid op: zij voert aan dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij beschikt over het vereiste collectief belang. Dit zou blijken uit rechtspraak van de Raad van State waarin een beroep van de verzoekende partij werd afgewezen wegens een gebrek aan aangetoond collectief belang.

Zij voert aan dat de statutaire doelstelling van de verzoekende partij algemeen en vaag is en het territoriale werkingsgebied zo ruim, dat er geen sprake is van een collectief belang dat onderscheiden is van het algemeen belang.

Verder stelt zij onder verwijzing naar bepaalde rechtspraak van de Raad van State dat de verzoekende partij niet aantoont dat de bestreden vergunning de vereiste band van evenredigheid met haar materieel en territoriaal actieterrein bezit. De verzoekende partij zou nergens aantonen dat de aanvraag een impact heeft die het puur plaatselijke overstijgt en die een impact zou hebben op het hele of een substantieel deel van de Vlaamse Ardennen.

De tussenkomenende partij stelt ook dat de verzoekende partij niet concreet aannemelijk maakt op welke wijze de bestreden beslissing haar collectief belang zou raken. De loutere weergave van de statutaire doelstellingen en de verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State in een ander dossier, kunnen in dit opzicht volgens de tussenkomenende partij niet volstaan.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat zij optreedt op grond van artikel 4.8.16, §1 VCRO en dat dit artikel geen hoedanigheidsvereiste oplegt. Het betrokken artikel stelt enkel dat de collectieve belangen geschaad dienen te zijn. De vereniging getuigt daarenboven van een duurzame en effectieve werking, nu zij consequent opkomt ter bescherming van de overstromingsgebieden in haar werkingsgebied, hetgeen moet blijken uit een aantal krantenartikelen.

Verder maakt de verzoekende partij een vergelijking tussen een aantal zaken die reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een arrest van de Raad van State en de zaak die nu voorligt.

De verzoekende partij stelt verder dat het onontvankelijk verklaren van onderhavige vordering in strijd zou zijn met artikel 6, §1 EVRM, en zij verwijst naar rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat een al te restrictieve invulling van het belang van een leefmilieuvereniging onverenigbaar is met artikel 9.2 juncto artikel 2.5 van het Verdrag van Aarhus.

Tenslotte verwijst zij naar rechtspraak van de Raad van State waaruit volgens haar blijkt dat milieuverenigingen, zelfs als ze (inter)nationaal georganiseerd zijn, een lokaal besluit kunnen aanvechten voor de Raad. De verzoekende partij merkt op dat hoewel de bestreden verkavelingsvergunning niet de totaliteit van haar actieterrein aantast, wel moet worden vastgesteld *“dat de totaliteit van het areaal aan biologisch waardevolle grond en de totaliteit aan overstroombare ruimte in het werkgebied afneemt en een uniek ecosysteem hier te Atembeke verloren gaat”*.

Beoordeling door de Raad

1.

Het door de verzoekende partij ingestelde administratief beroep van 31 augustus 2011 werd door de verwerende partij onontvankelijk verklaard. Het kan niet worden betwist dat dit een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” is (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, 2011/1, 195) en dat de verzoekende partij belang heeft om deze voor haar nadelige beslissing aan te vechten. Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

2.

De verzoekende partij heeft tevens een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, bij haar verzoekschrift gevoegd.

3.

De tussenkomende partij betwist in essentie de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij omdat de draagwijdte van de bestreden beslissing niet de “*vereiste band van evenredigheid*” bezit met het materieel en territoriaal actieterrein van de verzoekende partij. De tussenkomende partij stelt met name dat de verzoekende partij niet aantoont dat de aanvraag een impact heeft die het puur plaatselijke overstijgt en een impact heeft op het hele of een substantieel deel van de Vlaamse Ardennen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij optreedt als een milieuvereniging op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO, zoals dat van toepassing was op het ogenblik van de bestreden beslissing.

Volgens deze bepaling kunnen beroepen bij de Raad worden ingesteld door de volgende belanghebbenden:

“4° procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten;”

Hieruit volgt dat door een procesbekwame vereniging bij de Raad een beroep op ontvankelijke wijze kan ingesteld worden wanneer deze vereniging het volgende kan aantonen:

- a. Dat zij namens de groep een collectief belang nastreeft in overeenstemming met de statutaire doelstellingen van de vereniging (te onderscheiden van het algemeen belang) en waarbij het collectief belang niet de optelsom is van de individuele belangen van haar leden;
- b. Dat het ingeroepen collectief belang door de bestreden beslissing bedreigd of geschaad wordt;
- c. Dat de vereniging beschikt over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten.

De Raad merkt op dat het volgens artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO volstaat dat een procesbekwame vereniging aan de hierboven opgesomde vereisten voldoet. Anders dan de tussenkomende partij lijkt aan te nemen, is het niet vereist is dat er daarenboven ook een band van evenredigheid bestaat tussen het actieterrein van de verzoekende partij en de territoriale draagwijdte van de bestreden beslissing. De tussenkomende partij voegt een bijkomende

voorwaarde toe aan voornoemde decretale bepaling en beperkt zodoende ten onrechte de toegang van verzoekende partij tot de rechter.

In artikel 2 van de statuten worden de doelstellingen van de verzoekende partij als volgt omschreven:

“§1. De vereniging heeft tot doel het behoud, de bescherming en verbetering van het menselijk en natuurlijk leefmilieu kaderend in een duurzame ontwikkeling van de samenleving, waarbij voldaan wordt aan de behoeften van de huidige generatie, zonder dat daarbij de behoeften van de volgende generaties in het gedrang komen.

§2. Deze doelstelling omvat :

- het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden;*
- het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van open ruimte, landschappen, monumenten, cultureel erfgoed, stedenschoon en dorpsgezichten;*
- een verantwoord en efficiënt gebruik van de natuurlijke rijkdommen, ruimte en energiebronnen. Dit impliceert productie- en consumptiepatronen die de beschikbare milieugebruiksruimte en de draagkracht van het ecosysteem respecteren;*
- het bereiken van een algemene basismilieukwaliteit voor de milieucompartimenten water, bodem en lucht en het bereiken van een bijzondere milieukwaliteit in specifieke omstandigheden of gebieden;*
- het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van het stedelijk leefmilieu en van een leefbare woonomgeving. Dit impliceert het beperken van alle vormen van milieuhinder, waaronder geluidshinder, verkeersoverlast, geurhinder, lichthinder,...;*
- het bereiken van een beleid gericht op de bescherming van de gezondheid van de mens;*
- het bereiken van een beleid dat berust op o.a. het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden en het beginsel dat de vervuiler betaalt;*
- het bereiken van een beleid dat gestoeld is op een volwaardige participatie van burgers en milieuverenigingen en dat de toegang tot het gerecht voor dezen garandeert;*
- het optreden in rechte voor de administratieve en gerechtelijke overheden, teneinde de toepassing van de doelstellingen sub par. 1 op het terrein te situeren binnen het werkgebied van de vereniging te verwezenlijken, onverminderd haar recht tot verhaal tegen administratieve besluiten van zelfs reglementaire aard. Bij deze actie kan zij alle nuttige of noodzakelijke vorderingen stellen, zoals staking en voorkoming van milieuschade, herstel in natura, schadevergoeding, bewarende maatregelen, enz.*
- (...).”*

Met betrekking tot het werkingsgebied van de verzoekende partij stelt artikel 1, §4 van haar statuten het volgende:

“De werking van de vereniging richt zich vooral op de fusiegemeenten [REDACTED]. Zij kan evenwel ook daarbuiten activiteiten ontplooiën indien dit wenselijk is voor de vervulling van het maatschappelijk doel”.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij een collectief belang nastreeft dat duidelijk te onderscheiden is van het algemeen belang. Uit de statuten van de verzoekende partij blijkt dat de doelstellingen van de verzoekende partij niet beperkt zijn tot de individuele belangen van haar leden. Haar doelstelling omvat o.a. *“het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden”* en *“het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van open ruimte, landschappen, monumenten, cultureel erfgoed, stedenschoon en dorpsgezichten”*. Deze doelstelling kan beschouwd worden als een collectief belang dat onderscheiden is van het algemeen belang en dat niet de loutere optelsom is van de individuele belangen van haar leden.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat het ingeroepen collectief belang door de bestreden beslissing bedreigd of geschaad wordt. De statuten van de verzoekende partij bevatten een duidelijke geografische beschrijving, namelijk 21 gemeenten die grosso modo tot de Vlaamse Ardennen kunnen worden gerekend waaronder de desbetreffende gemeente [REDACTED]. De bestreden beslissing heeft dus betrekking op het werkingsgebied van de verzoekende partij. De Raad aanvaardt de door de verzoekende partij beschreven aantasting van de biologisch waardevolle vegetatie (zoals onder meer blijkt uit de Biologische Waarderingskaart) en de verstoring van het leefgebied van verschillende (beschermde) diersoorten die wordt veroorzaakt door de tenuitvoerlegging van de verkaveling voor 77 vakantiewoningen.

De bewering van de tussenkomende partij dat de impact van de bestreden beslissing geen betrekking heeft op de hele of een substantieel deel van de Vlaamse Ardennen, is daarbij niet relevant. Zoals hoger gesteld, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 4° VCRO niet dat er een band van evenredigheid bestaat tussen de draagwijdte van de beslissing en het territoriaal actieterrain van de verzoekende partij. Louter ten overvloede voegt de Raad daar aan toe dat de tussenkomende partij niet kan worden bijgetreden wanneer zij aanvoert dat de gevolgen van een vakantiepark met 77 vakantiewoningen op een terrein met een oppervlakte van net geen 5 ha het “puur plaatselijke” niet overstijgen.

Tenslotte stelt de Raad vast dat de verzoekende partij afdoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij over een duurzame en effectieve werking beschikt overeenkomstig haar statuten, hetgeen ook niet ernstig wordt betwist door de verwerende of de tussenkomende partij.

De Raad merkt op dat een al te restrictieve invulling van het belang van de verzoekende partij onverenigbaar is met artikel 9.2 van het Verdrag van Aarhus dat luidt als volgt:

" Elke Partij waarborgt, binnen het kader van haar nationale wetgeving, dat leden van het betrokken publiek

a) die een voldoende belang hebben dan wel

b) stellen dat inbreuk is gemaakt op een recht, wanneer het bestuursprocesrecht van een Partij dit als voorwaarde stelt,

toegang hebben tot een herzieningsprocedure voor een rechterlijke instantie en/of een ander bij wet ingesteld onafhankelijk en onpartijdig orgaan, om de materiële en formele rechtmatigheid te bestrijden van enig besluit, handelen of nalaten vallend onder de bepalingen van artikel 6 en, wanneer het nationale recht hierin voorziet en onverminderd het navolgende derde lid, andere relevante bepalingen van dit Verdrag.

Wat een voldoende belang en een inbreuk op een recht vormt wordt vastgesteld in overeenstemming met de eisen van nationaal recht en strokend met het doel aan het betrokken publiek binnen het toepassingsgebied van dit Verdrag ruim toegang tot de rechter te verschaffen. Hiertoe wordt het belang van elke niet-gouvernementele

organisatie die voldoet aan de in artikel 2, vijfde lid, gestelde eisen voldoende geacht in de zin van het voorgaande onderdeel a).

Dergelijke organisaties worden tevens geacht rechten te hebben waarop inbreuk kan worden gemaakt in de zin van het voorgaande onderdeel b).

De bepalingen van dit tweede lid sluiten niet de mogelijkheid uit van een herzieningsprocedure voor een bestuursrechtelijke instantie en laten onverlet de eis van het uitputten van de bestuursrechtelijke beroepsgang alvorens over te gaan tot rechterlijke herzieningsprocedures, wanneer die eis bestaat naar nationaal recht";

Artikel 2.5 van het Verdrag van Aarhus luidt als volgt:

"Wordt onder 'het betrokken publiek' verstaan het publiek dat gevolgen ondervindt, of waarschijnlijk ondervindt van, of belanghebbende is bij, milieubesluitvorming; voor de toepassing van deze omschrijving worden niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming en voldoen aan de eisen van nationaal recht geacht belanghebbende te zijn";

Uit een samenlezing van deze bepalingen volgt dat niet-gouvernementele organisaties, zoals de verzoekende partij, toegang moeten kunnen hebben tot de rechter. Dit moet vanzelfsprekend een effectieve en geen louter formele toegang zijn. In het licht van het Verdrag van Aarhus moeten milieuverenigingen toegang kunnen hebben tot de Raad onder de hierboven geschetste voorwaarden. De verzoekende partij komt in deze niet op voor de individuele belangen van haar leden en ook niet voor het algemeen belang, maar voor de bescherming van landschappelijke belangen, de belangen van de ruimtelijke ordening en de belangen van het behoud van de biodiversiteit en natuurwaarden.

Het beroep van de verzoekende partij is ontvankelijk.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van het artikel 4.7.21, §2, 3° VCRO en de schending van de materiële motiveringsplicht alsook de schending van *"diverse beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het beginsel van de behoorlijke afweging"*.

De verzoekende partij stelt dat de vereniging een collectief belang nastreeft, namelijk het behoud van de esthetische (landschappelijke) waarden en de biologische waarden van het Vlaamse Ardennenlandschap met haar akoestische kwaliteiten.

De verzoekende partij stelt in essentie dat de verwerende partij onterecht haar beroepschrift onontvankelijk heeft verklaard. Ze stelt in een eerste onderdeel dat de verwerende partij een zeer eenzijdige lezing gemaakt heeft van de doelstellingen van verzoekende partij. Zo wordt door de verwerende partij enkel gesteld dat er op het vlak van de natuurwaarden van fauna en flora geen impact is op de ganse Vlaamse Ardennen of een substantieel deel ervan, daar waar verzoekende partij ook nog andere relevante doelstellingen heeft, zijnde de bescherming van de traditionele landschappelijke waarden van de Vlaamse Ardennen, het efficiënt gebruik van ruimte rekening houdend met de draagkracht van het ecosysteem, het bereiken van bijzondere milieukwaliteit in

specifieke gebieden (vlak bij stiltegebied, VEN- en habitatrichtlijngebied op 500 m) en de bescherming van de gezondheid van de mens en de gezonde leefomgeving (behoud overstromingsgebied tegen wateroverlast).

De verzoekende partij stelt verder dat het standpunt van de verwerende partij dat de ruigten langs de waterloop behouden blijven en slechts zeer zwak ontwikkeld zijn lijnrecht tegenover de waardebeoordeling in de Biologische Waarderingskaart staat, waaruit blijkt dat de vegetatie hier een complex is van waardevolle en zeer waardevolle elementen. De verzoekende partij roept in dit verband de schending van de materiële motiveringsplicht in.

De verzoekende partij stelt verder dat er een populatie Blauwborst voorkomt in het gebied, en dat deze soort van bijlage I van de Vogelrichtlijn slechts in een aantal beekvalleien in haar werkingsgebied voorkomt. Zij stelt dat er daarnaast 9 soorten lieveheersbeestjes worden aangetroffen, en dat er nergens anders zo een groot aantal verschillende soorten wordt aangetroffen.

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat haar belang reeds werd aanvaard door de verwerende partij in het kader van een beroepsprocedure die betrekking heeft op de bouw van een bejaardentehuis in [REDACTED]. Zij wijst er op dat het vakantiepark in kwestie in vergelijking met voornoemd bejaardentehuis een stuk groter is, een grotere natuurwaarde heeft, grotendeels in overstromingsgebied ligt en grenst aan een aantal bijzondere gebieden (VEN-gebied, habitatrichtlijngebied en stiltegebied).

2.

De verwerende partij verwijst in haar antwoordnota naar haar besluit en stelt dat zij terecht heeft geoordeeld dat het voorliggende project *“geen impact heeft die het puur plaatselijke overstijgt”*, zodat enkel tot de onontvankelijkheid van het beroep van verzoekende partij besloten kon worden.

3.

Met betrekking tot het eerste onderdeel stelt de tussenkomende partij dat het niet aan de verwerende partij is om in de statuten van de verzoekende partij op zoek te gaan naar doelstellingen die relevant zouden kunnen zijn. Het is aan de verzoekende partij om in haar beroepschrift aan te tonen welke collectieve belangen geschaad kunnen worden.

De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift voor de Raad verwijst naar een aantal van haar doelstellingen waaruit zij in de administratieve beroepsprocedure nooit enig collectief belang heeft geput. Het eerste onderdeel komt volgens de tussenkomende partij neer op een poging van de verzoekende partij om haar beroepschrift te herschrijven.

De verzoekende partij heeft haar belang in de administratieve beroepsprocedure gelieerd aan de *“biologische waarde van de grond”*. De tussenkomende partij stelt in dit verband dat de verzoekende partij nergens aantoont dat het project *“op vlak van natuurwaarde, fauna en flora een impact heeft die het puur plaatselijke overstijgt”*.

Wat de kwestie van de ruigten betreft, stelt de tussenkomende partij dat de motivering ter zake in de bestreden beslissing *“ten overvloede”* geldt, en dat op geen enkele manier wordt aangetoond dat het aangevraagde een impact heeft die het plaatselijke overstijgt en die een impact heeft op (een substantieel deel van) de Vlaamse Ardennen.

Wat de Blauwborst, gewone pad en bruine kikker en negen soorten lieveheersbeestjes betreft, stelt de tussenkommende partij nog dat de verzoekende partij de aanwezigheid van bepaalde fauna en flora niet aantoonst. De verzoekende partij zou zelf ook erkennen dat de beweerde fauna en flora ook elders voorkomt, zodat de impact van het vergunde het plaatselijke niet overstijgt.

Met betrekking tot het tweede onderdeel merkt de tussenkommende partij op dat de verwijzing naar een ander dossier niet relevant is, nu het geen afbreuk doet aan het feit dat de verzoekende partij in huidig dossier niet het vereiste collectief belang heeft aangetoond.

4.

De verzoekende partij haalt in haar wederantwoordnota verschillende arresten aan waarin haar belang aanvaard werd en vergelijkt deze met huidige zaak. Daarnaast haalt zij ook rechtspraak aan op basis van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en het verdrag van Aarhus waaruit moet blijken dat ook milieuverenigingen toegang hebben tot de rechter.

De verzoekende partij stelt dat zij in haar beroepschrift reeds melding heeft gemaakt van het stiltegebied en de overstromingsproblematiek, hetgeen door de verwerende partij wordt geminimaliseerd. Tenslotte stelt de verzoekende partij dat haar gegevens aangaande de fauna gebaseerd zijn op wetenschappelijke tijdschriften of boeken.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.21, §2 VCRO, zoals dat van toepassing was op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt dat een administratief beroep bij de verwerende partij kan worden ingesteld door:

“...
3° procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten
...”

Door een procesbekwame vereniging kan bij de verwerende partij een beroep op ontvankelijke wijze ingesteld worden wanneer deze vereniging het volgende kan aantonen:

- d. Dat zij namens de groep een collectief belang nastreeft in overeenstemming met de statutaire doelstellingen van de vereniging (te onderscheiden van het algemeen belang) en waarbij het collectief belang niet de optelsom is van de individuele belangen van haar leden;
- e. Dat het ingeroepen collectief belang door de bestreden beslissing bedreigd of geschaad wordt;
- f. Dat de vereniging beschikt over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten.

Het volstaat dat een procesbekwame vereniging voldoet aan de in bovengenoemde decretale bepaling gestelde voorwaarden. In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij en de tussenkommende partij aannemen, wordt er niet vereist dat er daarenboven een band van evenredigheid bestaat tussen de draagwijdte van de bestreden beslissing en het territoriaal actieterrain van de verzoekende partij.

Zoals hoger gesteld bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift van de verzoekende partij, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij een collectief belang nastreeft

dat duidelijk te onderscheiden is van het algemeen belang. Uit de statuten van de verzoekende partij blijkt dat de doelstellingen van de verzoekende partij niet beperkt zijn tot de individuele belangen van haar leden. Haar doelstelling omvat o.a. *“het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden”* en *“het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van open ruimte, landschappen, monumenten, cultureel erfgoed, stedenschoon en dorpsgezichten”*. Deze doelstelling kan beschouwd worden als een collectief belang dat onderscheiden is van het algemeen belang en dat niet de loutere optelsom is van de individuele belangen van haar leden.

De verzoekende partij heeft in haar beroepschrift bij de verwerende partij aangevoerd dat er waardevolle vegetaties en het leefgebied van (beschermde) diersoorten verloren zullen gaan door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Zo heeft zij er in haar beroepschrift op gewezen dat twee derde van de te verkavelen grond volgens de Biologische Waarderingskaart “biologisch waardevol met zeer waardevolle elementen” is:

“ ...

Uit de analyse van de Biologische Waarderingskaart (bijlage 3) leren we enerzijds wat de biologische waarde is van de percelen en anderzijds welke vegetaties of habitats er voorkomen.

Twee derde van het terrein is “biologisch waardevol met zeer waardevolle elementen”. De overige delen zijn ofwel “biologisch waardevol”, “biologisch minder waardevol met waardevolle elementen” of “biologisch minder waardevol”

...”

De verzoekende partij stelt verder o.a. het volgende in haar beroepschrift:

“ ...

In dit gebied komen daarenboven volgende soorten lieveheersbeestjes voor: (...) Deze soortenrijkdom van deze groep insecten bewijst dat dit gebied uniek is in de regio en een indicatie dat om een biologisch zeer soortenrijk gebied gaat.(...) Met het verkavelen van dit stuk grond wordt hun leefgebied van al deze soorten verstoord tot helemaal verloren. Heel wat van hun waardplanten en voedsel zijn terug te vinden op het meest waardevolle stuk (zone aangeduid op de BWK [Biologische waarderingskaart] als biologisch waardevol met zeer waardevolle elementen) en in de ruigere stukjes op dit stuk gaan ze ook overwinteren. Door het verkavelen van dit stuk zal dit leefgebied verdwijnen en uit de lezing van de BWK zien we dat er nergens in de buurt een gelijkaardig waardevol stuk grond aanwezig is. De soorten die hier voorkomen kunnen dus nergens heen vluchten en worden hier – net als andere soorten – geëlimineerd.

Op deze vochtige gronden komen de amfibieën Gewone pad en Bruine kikker voor. Ook voor deze soorten geldt hetzelfde, nl. dat er nergens een uitwijkmogelijkheid is. Ze genieten dezelfde bescherming i.k.v. hogergenoemd soortenbesluit d.d.15 mei 2009. De vergunningverlenende overheid legt echter voor deze soorten geen enkele maatregel op (bvb. het verplaatsen naar geschikte poelen in de buurt, compensatie van hun verloren gegane leefgebied door de aanleg van poelen op nabijgelegen natte gronden die nog niet gekoloniseerd zijn door deze amfibieën).

Verder broeden er de Blauwborst (een soort van bijlage I van de Vogelrichtlijn), Gewone karekiet, Braamsluiper en Grasmus. Ook deze soorten zullen hier hun leefgebied verloren zien gaan. Door de verstoring van de recreatieve activiteiten zullen ze ook niet in directe omgeving tot broeden komen.

De percelen liggen in de [REDACTED] De percelen liggen zowel in natuurlijk overstromingsgebied, recent overstromingsgebied als risicozone voor overstromingen. Om de bergingscapaciteit van de [REDACTED] niet verder te reduceren en om wateroverlast in deze omgeving en verder stroomafwaarts niet te laten toenemen is. Bij toepassing van artikel 8 van het decreet integraal waterbeleid, t.t.z. dat er geen toetsing aan de relevante beginselen en doelstellingen van het integraal waterbeleid, en het specifieke uitvoeringsbesluit is uitgevoerd moet een compensatie voor het verlies aan overstromingsruimte en overstromingsvolume opgelegd worden. Een groot deel van de neerslag die hier valt blijft ter plekke hangen op de moeilijk doordringbare bodem en zorgt mee voor de natte moerassige omstandigheden waardoor die hoge biologische waarde is ontstaan. Dit gaat nu verloren doordat het regenwater opgevangen wordt in hemelwaterputten en het overtollige regenwater via overlopen in het rioleringsstelsel terecht komt.

...

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij niet over de vereiste hoedanigheid beschikt bij haar administratief beroep *“aangezien de aanvraag een verkavelingsproject betreft waarvan de impact op de fauna en flora, en op de natuurwaarden hoe dan ook het plaatselijke niet overstijgt, en geen impact kan hebben op de volledige of een substantieel deel van de Vlaamse Ardennen”*.

De verwerende partij heeft zodoende het optreden in rechte van de verzoekende partij getoetst aan de bijkomende voorwaarde dat er een band van evenredigheid moet bestaan tussen de draagwijdte van de bestreden beslissing en het territoriaal actieterrein van de verzoekende partij. Zoals hierboven gesteld, volstaat het evenwel dat een procesbekwame vereniging voldoet aan de in artikel 4.7.21, §2, 3° VCRO gestelde voorwaarden. Het is niet vereist dat daarenboven wordt aangetoond dat er een band van evenredigheid bestaat tussen de scope van de bestreden beslissing en het territoriaal actieterrein van de verzoekende partij. De verzoekende partij voegt een voorwaarde toe aan artikel 4.7.21, §2, 3° VCRO. Door te oordelen dat de aangevoerde aantasting van fauna en flora een impact moet hebben op het hele of een substantieel deel van het werkingsgebied van de verzoekende partij, heeft de verwerende partij de draagwijdte van artikel 4.7.21, §2, 3° VCRO miskend.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij in haar beroepschrift afdoende heeft aangetoond dat het ingeroepen collectief belang door de bestreden beslissing bedreigd of geschaad wordt. De aangevoerde aantasting van waardevolle vegetaties en van het leefgebied van (beschermd) diersoorten heeft in de ogen van de Raad dan ook een impact op het statutair doel van de verzoekende partij. De bestreden beslissing heeft daarenboven betrekking op percelen die gelegen zijn binnen het werkingsgebied van de verzoekende partij.

Volledig ten overvloede merkt de Raad op dat het louter plaatselijk karakter overstegen wordt door de omvang van het project, zijnde een recreatiedomein met niet minder dan 77 vakantiewoningen en een totale oppervlakte van net geen 5 ha. De verwijzing door de verwerende partij in de bestreden beslissing naar arrest nr. 207.592 van 23 september 2010 van de Raad van State is in dit verband overigens niet dienstig, nu dit arrest betrekking had op een verkaveling voor amper twee loten met het oog op woningbouw.

In zoverre de verwerende partij in de bestreden beslissing nog overweegt dat *“de ruigten langs de waterloop door het project van aanvraag buitendien behouden blijven, en buitendien slechts zwak ontwikkeld zijn op het terrein van aanvraag”*, moet de Raad vaststellen dat de verwerende

partij deze stelling niet onderbouwt en daarbij de waardering volgens de Biologische Waarderingskaart negeert.

In haar verzoekschrift voor de Raad herhaalt de verzoekende partij nogmaals dat nergens anders zo'n groot aantal verschillende soorten worden aangetroffen en dat de Hollebeekvallei als ecologisch waardevol beschouwd dient te worden. Verder wijst zij er op dat in de omgeving van de verkaveling een aantal bijzondere gebieden (VEN, habitatrichtlijngebied en stiltegebied) gelegen zijn die extra druk te verwerken krijgen door de recreanten die hierdoor aangetrokken zullen worden.

De mogelijke aantasting van waardevolle vegetaties en van de biotoop van verschillende diersoorten heeft in de ogen van de Raad dan ook een impact op het statutair doel van de verzoekende partij.

Tenslotte heeft de verzoekende partij afdoende aannemelijk gemaakt dat zij over een duurzame en effectieve werking beschikt overeenkomstig de statuten, hetgeen ook niet ernstig wordt betwist door de verwerende of de tussenkomende partij.

De Raad is dan ook van oordeel dat de verwerende partij niet op goede gronden heeft geoordeeld dat de verzoekende partij niet doet blijken van het rechtens vereiste belang bij haar administratief beroep. De bestreden beslissing werd genomen met schending van artikel 4.7.21, §2, 3° VCRO en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Tweede, derde en vierde middel

Zoals toegelicht bij de bespreking van het belang van de verzoekende partij, betreft de bestreden beslissing waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard een voor de Raad aanvechtbare rechtshandeling en heeft de verzoekende partij belang om deze voor haar nadelige beslissing aan te vechten.

Dit belang is echter noodzakelijkerwijze beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard. Deze vraag is aan de orde in het hierboven besproken eerste middel.

In het tweede, derde en vierde middel uit de verzoekende partij in essentie inhoudelijke kritiek op de afgifte van de verkavelingsvergunning door het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen, dewelke haar rechtskracht herneemt ingevolge de afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij.

Deze kritiek betreft de beoordeling ten gronde van de aanvraag, een beoordeling waartoe de verwerende partij niet is gekomen nu zij het administratief beroep van de verzoekende partij (ten onrechte) onontvankelijk heeft verklaard.

Ingevolge de vernietiging van de bestreden beslissing zal de verwerende partij een herstelbeslissing moeten nemen en zal zij zich hierbij moeten uitspreken over de gegrondheid van het beroep van de verzoekende partij.

De Raad kan in het kader van onderhavig beroep niet vooruitlopen op deze beoordeling door de verwerende partij.

De Raad is overigens enkel bevoegd om de wettigheid te beoordelen van een in laatste administratieve aanleg genomen beslissing over een vergunningsaanvraag, en dus niet van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Het tweede, derde en vierde middel is om deze reden dan ook niet ontvankelijk.

VIII. KOSTEN

In zoverre de verwerende partij in haar antwoordnota vraagt om de kosten ten laste te leggen van het Vlaamse Gewest, kan de Raad de verwerende partij niet bijtreden.

De Raad is van oordeel dat niet ingezien kan worden hoe het Vlaamse Gewest in de voorliggende procedure, gelet op artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO, kan beschouwd worden als de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

De omstandigheid dat de verwerende partij in deze is opgetreden als een door de VCRO met een opdracht van algemeen belang belaste overheid, ontslaat de verwerende partij geenszins van de verplichting om vermelde opdracht, dit wil zeggen als vergunningverlenend bestuursorgaan een uitspraak doen over een vergunningsaanvraag in het kader van een georganiseerd administratief beroep, met de nodige zorgvuldigheid uit te voeren en verhindert evenmin dat de verwerende partij, mede gelet op de devolutieve werking van het administratief beroep, ontegensprekelijk over een zelfstandige beslissingsbevoegdheid beschikt.

Het komt de Raad daarom passend voor om de kosten van het geding, meer specifiek het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, ten laste van de verwerende partij te leggen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 1 december 2011, waarbij het beroep ingesteld door de verzoekende partij onontvankelijk wordt verklaard en de bestreden beslissing van 18 juli 2011 van het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED] haar rechtskracht herneemt.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vijfde kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT   voorzitter van de vijfde kamer,

met bijstand van

Katrien WILLEMS,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Katrien WILLEMS

Pieter Jan VERVOORT